

ದೈತ್ಯ ಬೂದಳಲಿನ ಸಂತತಿ ಸಂಚಾರದಲ್ಲಿದೆ. ಅದರ ಆವಾಸಸ್ಥಾನಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನ ಬಕಾಸುರ ಬಯಕೆಗೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಿವೆ.

■ ಶ್ರೀಗುರು

ಅಳಿಲುಪ್ರೀತಿಯೂ ಇಲ್ಲವಾಯಿತೆ?

ದೇಶದ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಹುಲಿ ಮತ್ತು ಚಿರತೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಋಷಿಯ ಬೆನ್ನಲ್ಲೇ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಪಶ್ಚಿಮ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವ ಘಟ್ಟಗಳಿಂದ ಆತಂಕಕಾರಿ ಸುದ್ದಿಯೊಂದು ಹೊರಬಿದ್ದಿದೆ. ಭಾರತ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಲಂಕಾದ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸಿಗುವ ಮೂರು ದೈತ್ಯ ಅಳಿಲುಗಳ ಪೈಕಿ ಒಂದಾದ 'ದೈತ್ಯ ಬೂದಳಿಲು' (ಗ್ರಿಜಲ್ಡ್ ಜ್ಯಾಂಟ್ ಸ್ಕ್ವಿರಲ್) ಅಪಾಯದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಸುದ್ದಿಯದು. ಆವಾಸ ಸ್ಥಾನ ನಾಶ, ಬೇಟೆಗಾರ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಒತ್ತಡ ಮತ್ತು ಕಳ್ಳ ಬೇಟೆಯಿಂದಾಗಿ ನಾಶದ ಅಂಚಿಗೆ ತಲುಪಿರುವ ಮುದ್ದಾದ ಬೂದುಬಣ್ಣದ ದೊಡ್ಡಳಿಲು ಅಥವಾ ಬೆಟ್ಟಳಿಲು ಇನ್ನು ಬರೀ ನೆನಪಾಗಿ ಉಳಿಯುವ ದಿನ ದೂರವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಆತಂಕ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳದ್ದು.

ನಮ್ಮ ಕಾವೇರಿ ವನ್ಯಜೀವಿ ಅಭಯಾರಣ್ಯ, ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಅಣ್ಣಾಮಲೈ ಹುಲಿ ರಕ್ಷಿತಾರಣ್ಯ, ಪಳನಿ ಬೆಟ್ಟಸಾಲು, ಬೂದು ಅಳಿಲಿಗಂದೇ

ಮೀಸಲಾದ ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿ ಪುತ್ತೂರಿನ ಗ್ರಿಜಲ್ಡ್ ಜ್ಯಾಂಟ್ ಸ್ಕ್ವಿರಲ್ ವೆಲ್ಡ್ ಲೈಫ್ ಸ್ಯಾಂಕ್ಟರಿ, ಹೊಸೂರು ಅರಣ್ಯ ವಿಭಾಗ, ಕೇರಳದ ಚೆನ್ನಾರ್ ಅಭಯಾರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಅಳಿಲುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಈಗ ಐದುನೂರಕ್ಕಿಳಿದಿದೆ. 1972ರ ವನ್ಯಜೀವಿ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಕಾಯ್ದೆಯನುಸಾರ ಇವುಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. 'ಐಯುಸಿಎನ್'ನ ಕೆಂಪು ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲೂ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿರುವ ಅಳಿಲನ್ನು 'ಆತಂಕದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಣಿ' ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ.

ರಟೂಫ್ ಮಕ್ಸೂರಿ ಎಂಬ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಹೆಸರಿನ ದೈತ್ಯ ಬೂದಳಿಲು ರೋಡೆಂಟ್ಸ್ (ದಂಶಕ) ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು, ಅಳಿಲುಗಳ ಸ್ಕೂರಿಡೇ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. 25 ಸೆಂ. ಮೀ. ಉದ್ದದ ದೇಹ, ಅಷ್ಟೇ ಉದ್ದದ ಬಾಲ, ಮೈ-ಬಾಲದ ತುಂಬ ತುಪ್ಪಳ ಹೊಂದಿರುವ ಬೂದಳಿಲು ಎರಡರಿಂದ ಮೂರು ಕಿಲೋ ತೂಕ

ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಎಲೆ ಉದುರುವ, ಒಣ ಹವೆಯ ಕುರುಚಲು ಕಾಡುಗಳ ಮೂಲಕ ಹರಿಯುವ ನದಿಗಳ ದಂಡೆಯ ಹಸಿರು ಮರಗಳನ್ನೇ ಆವಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಇವು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಬೆಸೆದು ಕೊಂಡಂತಿರುವ ಮರಗಳ ಟೊಂಗೆಗಳಿಂದಾದ ಸೇತುವೆಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಆಹಾರ ಮತ್ತು ವಂಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕಿ.ಮೀ.ಗಟ್ಟಲೆ ಚಲಿಸುತ್ತವೆ. ಮಂಡ್ಯ, ಚಾಮರಾಜನಗರ ಮತ್ತು ರಾಮನಗರಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾವೇರಿ ವನ್ಯಜೀವಿ ವಲಯ ಮತ್ತು ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಗಡಿ ಹಾಗೂ ಕಾವೇರಿ ನದಿ ಹರಿಯುವ ಸುಮಾರು 800 ಕಿ.ಮೀ. ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹುಣಸೆ, ಮಾವು, ನೇರಳೆ, ತೊರೆಮತ್ತಿ ಮರಗಳಿವೆಯೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಇವು ಆವಾಸ ಹೊಂದಿವೆ. ಮರಗಳ ಹಣ್ಣು, ಕಾಯಿ, ಇಕ್ಕೋರಾದ ಎಲೆ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣಸಿರಿ ಮರದ ತೊಗಟೆಯನ್ನು ಬಕಾಸುರನಂತೆ ತಿಂದು ತೇಗುವ ಅಳಿಲುಗಳು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ ಮರಗಳ